

"Psychologiseren is verre van mij"

Ik weet niet hoe dat is, een kersvers pruimpje, misschien wel ooooh als eieren zo groot, hoe dat dan allemaal werkt als je haar bij heur intiem benadert. Ik heb het nooit meegemaakt om een maagd aan mijn pikhaak te slaan. Het waren allemaal doorgedesemde goed doorknede gemarineerde tiepes. Niet dat ik een icepick ben, want dat is weer een ander verhaal. Het leven is toch ook net een gletscher. Voor je het weet sodommieter je in een kloof of stort naar beneden. Dus kan ik om die reden dan ook niet bepalen waarvoor mijn beeldend werk en boeken, die ik aan de lopende band schrijf, nu eigenlijk het vervangmiddel is. Psychologiseren is verre van mij. Ik heb er geen idee over, maar ik ben wel ervan overtuigd dat de passie voor de vrouwen wezenlijk bestaat in mijn mindset. Maar ik houd ook vreselijk veel van mijn beeldend en literair werk. Eigenlijk wil ik het surrogaat niet kwijt voor het echte. Mijn neiging tot travestie zoals verbeeld op het internet en in de publiciteit begin jaren tachtig is grotendeels gespeeld om de kijker/lezer te schokken- dat ressorteert volgens mij ook onder hetzelfde hoofdstuk als luisteren naar het nummer van Bob Dylan Just like a woman of Walking on the wild side van Lou Reed. Dat wil je dan zelf personifiëren in een eigen gekozen vrouwelijke rol, om er maar niet meer verder naar hoeven te zoeken. En walken op de wilde site van het leven? Ik kijk wel uit.